

MẸ VIỆT NAM ƠI ! CON XIN LỖI NIỀM ĐAU CỦA MẸ

Cư sĩ Liên Hoa

Hận thù vẫn còn đó, chia rẽ vẫn còn đủ, niềm đau dài vẫn ray rức lương tâm của người Việt Nam suốt bao nhiêu năm qua... Bao giờ thì những tình trạng này được chấm dứt, và hoà bình, tự do thực sự có mặt trên mảnh đất thân yêu, để cho mỗi một người Việt Nam dù bất cứ nơi đâu vẫn có thể đóng góp vào sự an vui-thịnh vượng-hạnh phúc của đất nước.

Đôi khi chính những người xa xứ lại là những người yêu quê hương, vì sự ra đi của họ để đánh đổi lấy tự do- đã mất tất cả tài sản, nhà cửa, ruộng vườn, nơi chôn nhau cắt rốn và chỉ còn lại là hai bàn tay trắng. Bao nhiêu thảm cảnh đã xảy ra trên biển cả, trong rừng sâu v.v...bao nhiêu là xác người đã ngã gục xuống. Nhưng, tại bến bờ tự do, nơi đất dung thân mới lạ, ngôn ngữ không đồng v.v...họ lại kiên quyết vươn lên từ số không để tạo thành những công đồng người Việt lớn mạnh có mặt trên toàn thế giới.

Những người Việt Nam xa xứ này yêu quê hương của họ, nên đã làm nên biết bao nhiêu kỳ tích như giữ gìn nếp sống văn hoá, đạo đức, tôn giáo tâm linh truyền thống Việt Nam trên đất nước mới, xây dựng con người Việt Nam, xây dựng, trợ giúp cho đàn con trẻ thành danh nơi xứ người và đốt lửa nối tiếp cho những thế hệ trẻ mai sau. Chính sự thành công của những người Việt xa xứ này tại các quốc mà họ cư ngụ- đã làm cho các quốc gia trên toàn thế giới biết đến người Việt Nam.

Viết để chúng ta cùng suy nghĩ nhân kỷ niệm ngày đen tối của dân tộc Việt Nam: 30.04

*Xin cảm ơn người đã đến đây,
trong một ngày dài của cuộc đời
xin cảm ơn người với những lời tâm sự
trong những ngày đen tối lâm than
đã bao nhiêu năm qua rồi
con người cố tìm lại người, nhưng sao lòng vẫn còn xa cách
Ôi quê mẹ ! mỗi lần nghĩ đến
một lần mang nỗi xót xa
Việt Nam ơi ! Mẹ Việt Nam ơi !
Hoà bình thực rồi sao ?
Cùng là người Việt, cùng chung tiếng nói
Nhưng nhìn nhau che dấu nỗi niềm
Nhìn lại nhau, nụ cười mang lời dè dặt
Vội quay lưng, nước mắt tuôn rơi
Mẹ Việt Nam ơi ! Đàn con mẹ là đây
Ai đã nhân danh bao nhiêu tiếng nói
Dày xéo, đoạ đày thân xác mẹ*

Hãy nhìn xem kia
Có những đứa bé lao vào đống rác thật cao
Không phải để em ngẩng cao đầu lên nhìn cuộc đời
Nhưng lao vào để bươi, để móc, để tìm những thứ nuôi thân
cho một ngày trôi qua
Có những người con gái
Trong căn phòng kín, loã thân để được chọn làm vợ
của những người chưa từng biết mặt
em có thể biến đổi thành người Đại Hàn
em có thể biến thành là người Đại Loan
hay em là người của các quốc gia
che thân em là chiếc áo cưới
in dấu lên tà áo hai chữ Việt Nam
gương mặt em che dấu sau làn phấn
nổi lòng xót xa, đắng cay của thân phận nghèo đói.
Có những bà mẹ già
Nhìn đàn con, không biết ngày mai
học để làm gì, tương lai không có
học để làm gì, bằng cấp chỉ là tờ giấy thô
học để làm gì
khi không chỗ dung thân
có những người giàu, ung dung hưởng lạc
tiền vung tay, thoả thích niềm vui
nhìn những khổ nạn giống nòi là người xa lạ.
Hỡi người Việt Nam ơi !
có bao giờ nhìn lại
có bao giờ nghĩ đến đất nước làm than
có bao giờ biết mình là ai ?...
Mẹ Việt Nam ơi ! Quê hương ơi !
mỗi lần nghĩ đến
là một lần mang nỗi xót xa....

Ngày 30.04.2007

